



Tanja Boeve controleert het werk van Carolien. Ze geeft uitleg over veel gemaakte fouten. "Haal niet te veel steunsel weg en blijf van de straal af."



No hoof, no horse, no trip!



De meest **intensieve voorbereidingen** van onze reis naar Zweden betreffen naast de auto - maar die kun je inruilen - de **gezondheid van Timo**. Welk harnachement gebruiken we, hoe maken we de lange reis met hem in de trailer? Hoe nemen we voer mee voor onderweg? En dan is er nog één andere hoofdbreker: **hoeven!** Want iedereen weet: no hoof, no horse en dus no trip!

Tekst en foto's: Carolien Staal

Zhoe blijven de hoeven in goede conditie? In eerste instantie was mijn antwoord zonder aarzelen: 'zonder ijzers is deze reis niet mogelijk'. De ondergrond die we tegen gaan komen, is erg wisselend. Van grazige wegbermen en zachte bosgrond, tot rotsachtige bodem en grofpuin wegen met grind en split. Lokals in Zweden hebben me verteld dat ik rekening moet houden met rotsachtige en ongelijke bodem. Hoe verder naar het noorden, hoe ruiger de ondergrond. Veel wegen zijn enkel aangelegd om de bosbouwmachines toegang te geven

tot de bossen. Dat wordt gedaan door tijdelijke wegen aan te leggen, gemaakt van zogenaamd split, dat na afloop blijft liggen totdat de natuur de grond weer heeft veroverd.

Wat als...?

Ik ben van een generatie die een paard gewoon rondom op ijzers zet tijdens het seizoen. En mijn smid was mijn eerste sponsor. "Ik maak gewoon een aantal setjes voor je, die neem je mee en onderweg kan een plaatselijke smid ze eronder slaan," bood hij heel lief aan. Hoewel Timo probleemlose voeten heeft, kan ik het schrikbeeld maar niet van

me afzetten. Wat als na drie of vier weken de ijzers flinterdun zijn en er gewoon vanaf vallen? Wat als hij per ongeluk een ijzer atrapt en zijn voeten worden gatenkaas? Wat als er geen fatsoenlijke smid in de buurt te vinden is? Ik ben erg zuinig op mijn eigen hoefsmid en heb in de afgelopen twintig jaar maar twee verschillende hoefsmiden bij mijn paarden gehad. Het idee dat een onbekende aan de voeten van mijn paard zit, geeft me slapeloze nachten. En nee, ik wil het echt niet leren zelf. Een nagel door een hoef slaan, ik denk er niet aan. Heb je ooit een vernageld paard gezien en alle ellende die daarbij komt

kijken? Dat risico wil ik niet lopen.

Dagcursus natuurlijk bekappen

De laatste jaren ben ik minder gaan rijden tijdens het winterseizoen. Vorige winter heb ik Timo op blote voeten laten lopen. In eerste instantie ging dat probleemloos. Het maakte hem niet uit of hij met of zonder ijzers liep en zijn voeten zagen er fantastisch uit. Tot januari. Van de ene op de andere dag veranderde zijn gang, hij liep kort en voorzichtig en nog drie weken later liep hij helemaal niet meer. Met tegenzin belde ik in februari de smid en liet ik er nieuwe ijzers onder slaan. Timo liep direct weer vrolijk in de rondte. Achteraf gezien heb ik te weinig tijd voor de overgang genomen en werden zijn zolen eenvoudigweg te dun. Hoe stom van mij. Afgelopen najaar heb ik in oktober opnieuw de ijzers eraf laten halen. Omdat het handig is om zelf te kunnen vijlen, volgde ik op een koude zaterdag in november een dagcursus natuurlijk bekappen. Het maakt je geen bekapper, maar de theorie is diepgaand en uitgebreid. Er is geen speld tussen te krijgen. Of je het ermee eens bent of niet, blote voeten is voor ieder paard beter dan beslagen voeten. Beslag is noodzakelijk kwaad.

Hoefschoenen

Vol goede moed ben ik zelf gaan bekappen, onder supervisie van een ervaren bekapper, dat natuurlijk wel. Gelukkig zijn Timo's voeten die uit een boekje. Lang leve de robuuste Welsh. En wat een zwaar werk, maar leuk! Een aanrader voor iedereen: ga je eigen paard leren bekappen. Er zijn verschillende opleidingen voor. Voor lange afstanden is het niet mogelijk om uitsluitend blootsvoets te rijden. Hoefschoenen zijn een goede oplossing en ik heb dan ook besloten om te proberen de hele 2500 km lange reis op hoefschoenen te volbrengen. Dat is nogal een beslissing. De zoektocht naar hoefschoenen bracht me in contact met Klaas Feuth van Hoofwear. Hij levert alle soorten en maten



Uitleg over de hoek van de vijl ten opzichte van de hoefwand.

hoefschoenen en plakbeslag. Voor deze reis gaan we verschillende schoenen uitproberen in het voortraject.

Noodgevallen: plakbeslag

Het verschilt enorm per paard welke schoen het beste past en prettig blijft zitten. Daarnaast trekt de ene schoen gemakkelijker aan dan de andere. Andere punten om rekening mee te houden: wil je zelf zaken aan de schoen repareren of aanpassen? Rijd je veel door modder of water waardoor er meer kan is op extra gewicht en schuren? Heeft je paard een afwijkende stand? Hoe ga je rijden, stappen of juist veel galopperen? Allemaal factoren die van invloed zijn bij de keuze voor een hoef schoen.

Voor noodgevallen nemen we plakbeslag mee, de easys-hoe. Dit lijkt het meest op een ijzer maar je nagelt niet, je lijmt het eronder. Het is niet eenvoudig om ze eronder te lijmen en ze zijn ook niet ontworpen voor lange tijd. Maar stel dat er een hoef schoen stuk gaat, dan is dit een mooi alternatief voor enkele dagen terwijl we wachten op een nieuwe hoef schoen.

Welke schoenen voor onderweg:

Voor Timo gaat de voorkeur uit naar één van deze twee modellen.

Renegade Viper

- Prijs per stuk, niet per paar
- Voor (top)sport en recreatie, populair in endurance
- Meebewegende hielkap
- Houdt geen modder, vuil en dus gewicht vast
- Verkrijgbaar in 5 hippe kleuren



Renegade Viper is populair in endurance maar de vraag is of deze past om Timo's hoeven.

Equine Fusion all terrain

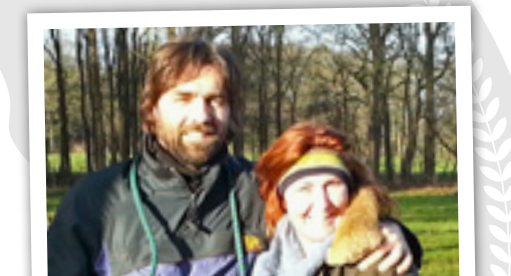
- Prijs per stuk, niet per paar
- Voor sport en recreatie, populair bij menbers
- Dikkere zool met meer profiel, fijn voor ongelijk terrein
- Geen riempjes of gespen



Equine Fusion is erg geschikt voor lange tochten maar ook wat zwaarder

Volgende keer...

De keuze voor hoefschoenen in plaats van ijzers is geen licht gemaakte keuze. Het vraagt doorzettingsvermogen, veel meer inspanning en creativiteit. Hoe het uiteindelijk zal gaan, kunnen jullie lezen in ROS. Volgende keer schrijf ik over het vervoeren van een paard over lange afstanden en door meerdere landen. Wat komt daar bij kijken? Wat moet er absoluut mee onderweg en welke papieren heb je nodig?



Carolien Staal is paardenvrouw, moeder en manager marketingcommunicatie bij Pavo paardenvoer. Ze woont samen met partner Mark, de kids en hun beestenbende op een Twentse boerderij in Markelo. Volgend jaar maakt ze met haar Welsh Cob Timo een trektocht naar Zweden. "Timo loopt graag alleen en is overal thuis, zolang ik in de buurt ben. Dat maakt hem een bijzonder geschikt paard voor trektochten." Carolien doet in ROS verslag van haar voorbereidingen en de tocht van 2500 km. Je kunt haar ook volgen via: www.facebook.com/trektochttepaard.